

Łopienka

jesień się plecie powoli
trawom woalkę szyje z pajęczyn
drzewa radością chce zdobić
przez chwilę – zaraz
pewnie się zmęczy

miętą herbata już grzeszy –
lato się śmiało do nas słonecznie
ciążą leszczynie orzechy
stęsknione – trzeba
spadać pośpiesznie

ref. wiatr dłońmi chmury rozgarnia
świat staje się tobą piękny
gdy przynosisz dla mnie we włosach
wszystkie zapachy Łopienki

obok ogniska wrotycze
sennie gadają z dumną dziewczanną
łopian ich chciałby zakrzyczeć
płaszczyc się musi
wczoraj zdarł gardło

grzyby suszone na niciach
szerniałe w dymie palonych wspomnień
nie chcą słuchać o liściach
schnących z tęsknoty
za letnim słońcem

ref.

kolec zostanie gdy pójdiesz
róży niechcianej we mgle zaklętej
i rdza osiadzie na strunie
głos ochrypniety
palce przecięte

więc

zostań przy ogniu z jesienią
wieczorem zachwycę się tobą do krwi
kwiaty przed tobą uklękną
drząc niespokojnie
gdzie jutro ty

ref.